

ERASMUS+ KA2 “OUTSTANDING INCLUSION AND CULTURAL HERITAGE“

Tokrat sta se v sklopu Erasmus+ projekta podali na mobilnost v Italijo ravnateljica Barbara Sotošek Mrovlje in učiteljica Mojka Mehora Lavrič. Mobilnost je potekala marca 2022 na partnerski šoli v kraju Codogno. Tudi tokrat je maskota delfinčica Cirilka učencem in učiteljicam prve triade vsak dan pošiljala pisma. Tako so izvedeli marsikaj zanimivega o Italiji in njeni bogati dediščini.

1. DAN – MILANO

Dragi učenci in učiteljice!

No, pa sem spet na poti! Tokrat sem se z vlakom odpeljala v italijansko mesto Milano.

Raziskala sem staro središče mesta, kjer stoji čudovita katedrala Duomo, pa grad Castello Sforzesco, pred katerim je vodomet, ki mi je bil zelo všeč, saj obožujem vodo.

V Milanu imajo tudi velik park, kjer se sprehajajo ljudje in igrajo otroci. Pot skozi park pa te pripelje do veličastnega slavaloka na katerem je kip konjske vprege s kar šestimi konji.

Milano pa ima tudi nov, modernejši del. In prav tam sem se srečala s svojimi prijatelji. Krokav Sulo je priletel s Finske, psiček Winston pa iz Velike Britanije.

Po Milanu nas je vodila moja prijateljica Mavrica, saj je iz Italije in Milano zelo dobro pozna. Pokazala nam je zanimivo zgradbo, ki ima na balkonih veliko zelenja in celo drevesa. Rečejo ji "Navpični gozd".

Ko smo si ogledali nov del mesta, pa nas je Mavrica s podzemno železnico odpeljala na prav poseben kraj.

Tam nam je pokazala znamenito sliko "Zadnja večerja", ki jo je naslikal zelo znan italijanski slikar Leonardo da Vinci. Slika je tako pomembna, da jo je UNESCO vzel pod svojo zaščito. Čeprav je bila stavba med vojno uničena, so sliko uspeli obnoviti, oziroma restavrirati.

Leonardu da Vinciju pa so v Milanu postavili spomenik. Stoji prav nasproti zelo znane operne hiše - Milanske Scale. Ko smo jo obiskali je bil že večer.

Jutri bomo z Mavrico, Winstonom in Sulom nadaljevali pot proti malemu, a zanimivemu mestu Codogno. Tam bomo obiskali šolo, kjer stanuje Mavrica. Komaj čakam!

Lepo vas pozdravlja vaša delfinčica Cirilka!

2. DAN – CODOGNO

Codogno je majhno, a zelo zanimivo mesto, kjer je doma moja mala prijateljica Mavrica. Povsod cvetijo magnolije in druga drevesa in pomlad je tu res lepa.

V šoli so nas vsi zelo lepo sprejeli in nam razkazali učilnice in vrt.

Na vrt so še posebej ponosni in ga vsi zelo radi urejajo. Ribnik nudi dom številnim žuželkam, otroci pa se na vrtu učijo in ustvarjajo.

Za kosilo so nam postregli pizzo in tuno, potem pa smo si ogledali še njihov vrtec. Otroci so nam zapeli in zaigrali na inštrumente. Prav lepo je bilo v njihovi družbi! Potem pa so nam na igrišču zaplesali še njihov značilen ples Tarantelo.

Winstonu je bila zelo všeč ura matematike. Pravzaprav so se celo uro igrali razne igre, zraven pa so se tudi veliko naučili.

Zvečer pa so nam pripravili presenečenje! Pihalni orkester se je naučil vse štiri himne. Tako so nam zaigrali finsko, angleško, slovensko in italijansko himno. To je bilo res ganljivo! Pihalnemu orkestru pa se je pridružila še učiteljica iz Velike Britanije, ki je igrala na klarinet. Pozdravila sta nas tudi njihov župan in ravnateljica, potem pa nam je umetnik zapel legendo o njihovi slaščici, ki se imenuje Torrone.

Umetnik izdeluje tudi skulpture iz koščkov starih knjig, tako jih ponovno uporabi za umetniški izdelek. Ja, res je ustvarjalen!

Jutri nas čaka še en zanimiv dan, poln dogodivščin in novih spoznanj! Baje bomo videli celo štoklje! Z Mavrico, Winstonom in Sulom se že veselimo in komaj čakam, da vam jutri pošljem še kakšno fotografijo.

Lepo vas pozdravlja vaša Cirilka!

3. DAN – CODOGNO

Danes smo z Mavrico, Winstonom in Sulom obiskali več vrtcev. Pokazali so nam, kako se otroci učijo osnove računalništva, oziroma kodiranja. To bi lahko poskusili tudi pri nas.

Imajo tudi multisenzorno sobo, kjer mi je bilo zelo všeč.

V posebnem Montessori vrtcu so nam otroci zaplesali, potem pa smo skupaj ustvarjali.

Popoldne pa smo obiskali zavetišče za štoklje. Tu prostovoljci skrbijo za njih in štoklje se vsako pomlad vračajo v svoja gnezda. Ko štoklja prileti v gnezdo, najprej pozdravi in sicer tako, da tleska s kljunom. Lani se je v zavetišču izleglo kar 37 mladih štokljič. Kadar je vroče, mama štoklja razpre svoja krila, ki merijo 1,6 metra in tako naredi senco za svoje mladiče. Tudi očka ima svojo nalogo. On zgradi gnezdo. Eden od prostovoljcev je

izdelal različne vrste ptic kar iz kamnov, ki jih je pobarval in jim dodal nogice in kljunčke iz železa. Tako si lahko otroci pobliže ogledajo različne zanimive vrste ptic.

Jutri se z vlakom vračam domov. V Italiji je bilo res zanimivo in Mavrica je bila zelo gostoljubna. Psiček Winston pa nas je maja povabil v Veliko Britanijo. Tja bomo morali odleteti z letalom, saj je Velika Britanija otok. Pa kraljico imajo! To bo spet ena zanimiva dogodivščina! Komaj čakam!

Lepo vas pozdravljamo Mavrica, Sulo, Winston in Cirilka!

